

Dagfinn Olsen
lærari

Bye Bye 1. mai – Hvat nytta røð-arar mótvegis røvarum?

Arbeiðaradagurin 2014 er farin framvið. Dagur teirra stríðandi og tímaløntu. Dagur teirra, ið summi kalla tey á niðastu rókunum. Stríðsdagurin: arbeiðarin mótvegis kapitalinum. Bardagin fyri at fáa uppibornan lut av køkuni og rimulig kor. Og hinvegin hava vit hoyrt, - ofta sagt av fólki í klæðningi, at klassakampurin er ein farin tíð.

Men hvussu sær so út, um vit blaða um til veruleikan?

Er dagsins samfelag eitt samfelag, har øll hava tað einastandandi gott. og har øll enn tá fáa sín góða part av køkuni og av teimum fyrimunum, ið samfelagsskipanin KANN geva?

Hava vit ikki fingið eina flata skattaskipan, ið ger mun á fólki, so at tey sum hava, skulu fáa meir? Og hesi, sum fáa meir, fáa tey ikki eisini lut í teim fyrimunum, ið eru at fáa? Landsins kosnu eiga at tola, at hugt verður at teimum, og tí kunnu vit spyrja – eftir ársins arbeiðaradag, hvussu nógv av okkum, landsins borgarum, fáa koyripening ella frían bil, fría telefon og góða løn, umframt ymiskt afturat, eitt nú alt eftir, hvussu nógvum nevndum navnið dukkar upp í?

Tað eru tey, sum sigla millum leyst arbeiði og dagar í ALS, og hvør árløn ikki sæst aftur, um vit nevna tað, sum ávís onnur fáa í koyripeningi og/ella frádrátti, og hvørs tøl eru alt ov fløt til at koma upp á tal, tá vit tosa um nær fyrimunir við flatskattaskipanini byrja at vísa seg.

Á Herberginum hjá Frelsunarherinum í Havn, sum fyri stóran part er bygt og figgjað av peningi uttan úr heimi, ja, skommin er fullkomin, – har fyllist, heldur enn tømist, og býarmyndin er av sonnum vorðin ein sigandi mynd, ið sigur meira enn túsund orð.

Tí, hvat nýtta røðarar mótvegis røvarum?, ber til at spyrja.

Jú, orð eru hvøss og viljin er hvast svørð. og samanhald gevur styrki!!!

Men kanska er tað júst í hesum síðsta, samanhaldinum, at vit ikki standa royndina. Tað er tíðarandin at vera (í hvussu er við jøvnum millumbilum) single, at búgva í egoist-íbúðum og at alt mitt er als ikki títt.

Øll hava vit fingið ein hjartatransplantatió, so hjørtuni nú sita longur til høgri. Klassakampurin er av, tey ríku fáa meir, alt meðan heimligi ódugnaskapurin ikki fær avleiðingar, men verður turkaður upp á ein tøkning í Canada. Ráð eru ikki til at kanna heimligar bankagøtur, og slagorðið á Vaglinum kann passandi ljóða: Bye Bye 1. mai!!

Og so spyr onkur, HVÍ føroyingar allir leypa á bláman??!!

KJAK

Stjóraskiptið í Atlantic enn eitt ógreitt mál

Ólavur Hátún

Mong vóru vit, sum í november mánaði í fjør hvukku við av kringvarpstíðindum um, at Magni Arge var sagdur úr starvi sum flogferðslustjóri og annar maður fyribils settur í hansara stjórasess.

Hví so ógvisligt stig var tikið móti einari fyrirøku, sum so eyðsýniliga var í góðum hondum, var ilt at skilja.

Í 2004 hevði Atlantic fingið føroyska skoðsmálið at vera "Ársin Átak", í 2007 ljóðaði, at danir høvdu kosið Atlantic at vera "Årets Læreplads", og so seint sum í fjør kulmineraði,

tá føroyska flogfelagið varð fyri tí altjóða heiðuri at vera kosið at vera "The European Reginal Airline of the Year 2012-2013". Grundgevingin fyri hesum seinasta var tvinnanda:

- 1) Føroyska felagið hevði á serstakan hátt dugað at skipa fyri professionellum flogsambandi til og frá smásamfelag sum okkara.
- 2) Atlantic hevði sermerkt seg við at ganga undan í at taka nýtiðar flogtøkni í nýtslu í Europa.

Ikki var tað sørt, at vit vóru errin av okkara flogferðslustjóra, so væl og greitt hann bar seg bæði í heimligum og í altjóða umhvørvi, hvussu hann við nýggjum, rúmligum flogførum veruliga hevði fingið okkara flogfelagi luft undir veingirnar, og hvussu hann støðugt fann okkum nýggjar leiðir út í heim. Hví júst hann skuldi fáa durafjórðingin úr sínum eftir øllum at døma vælfungerandi

starvi, hava vit onga nøktandi grundgeving fingið fyri.

Fyri páskir varð málið reist á tingi við fyrispurningum til Jóhan Dahl, landsstýrismann; men tey svar, sum hann gav, vóru ikki sannførandi: Samstundis sum hann t.d. bedýraði, at hann onki hevði havt við hetta mál at gera, legði hann tó dent á tann týðning, tað hevði, at nevndin í flogfelagnum hevði fyrilit fyri tí, sum aðalognari felagsins (t. e. Føroya Landsstýri) ynskti. Vit vita eisini, at landsstýrismaðurin blandaði seg beinleiðis upp í nevndararbeiðið, tá hann vrakaði formannin, sum nevndin hevði kosið sær, og kravdi annan settan.

Summa summarum í hesum máli fær tí illa verið annað, enn at Jóhan Dahl av eini hvørjari orsök hevði sett sær fyri at reka Magna Arge frá sum flogfelagsstjóra.

Almenningurin stendur tí enn spyrjandi, hví landsstýrismaðurin í flogmálum gjørdi hetta óvæntaða inn-

trivið í flogleiðsluni, og hvat hann hevur í hyggju at fremja, sum ikki bar til við Magna Arge sum formanni.

Nýsetti útlenski formaðurin hevur enn lítið og onki latið hoyra frá, men aðrar vegir frættist, at nú skal farast út í heim at finna okkara flogfelag "nýggja stategi". Sum nevnt omanfyri fekk Atlantic heiðurspris júst fyri nýhugsan. Og er tann strategi ikki tann tryggasta, sum við kvalificeraðum innliti í, hvat ið fer fram aðrastaðni, tó støðugt byggir á heimligar royndir?

Mær rennur í huga, tá landsstýrið uttan atlit at heimligum viðurskiptum læt serfrøðinginum Finn Norman Christensen upp í hendur at evna til ein stjórnarskipanarleist fyri Føroyar eftir stórsamfelagsligum fyrimyndum uttanlands. Eigur ikki mangt í royndunum av tí nú at vekja til umhugsni?

Býráðið hevur samtykt Musikkskúla í Sortudíki

Halla Samuelsen

*býráðslimir fyri
Javnaðarflokkin í
Tórshavnar býráð*

Musikkskúlin hevur verið mitt hjartamál og havi eg arbeitt fyri at fá ein nýggjan Musikkskúla líka síðan eg kom í býráðið. Tí harmar tað

meg sera nógv, at byggingin av nýggjum Musikkskúla nú í longri tí hevur verið á "stand by." Orsök til hetta er millum annað, at fyrireikingarnar hava tikið longri tíð enn væntað, men eisini tí, at nakrir býráðslimir hava verið frammi við, at teir ivast í um staðsetingin í Sortudíki er tann rætta, og at Musikkskúlin verður ov dýrur at byggja har.

Í desember í fjør bleiv tað einmælt samtykt, at figgjarkarmurin fyri at byggja Musikkskúla í Sortudíki, er uppá 67 mio.kr.

At byggja ein Musikkskúli er ikki tað sama sum at byggja ein vanligan skúla, har eru nógv viðurskipti at taka hædd fyri. Serligan dent

havi eg lagt á, at akustisku viðurskiptini í skúlanum eru í lagi. Hetta er ein iløga, ið er sjálvsøgd til ein Musikkskúla, so lærarar og næmingar kunnu fáa mest nyttu burtúrur. Hetta setir serlig krøv til byggingina, og tí er einki løgið í, at tað er dýrari at byggja ein Musikkskúla enn ein vanligan skúla.

Eri bangin fyri, at halda vit ikki fast við núverandi ætlan í Sortudíki, men fara at flyta Musikkskúlan á annað stað, og ikki kunnu nýta núverandi ætlan á tí staðnum, so koma vit at bíða leingi afturat til vit fáa ein Musikkskúla.

Vit, allir býráðslimir hava til hvørt val skrivað greinar upp og niður og

lovað okkara børnum, foreldrum og lærarum ein nýggjan Musikkskúla, tí verandi hølismstøður eru ótíðarhóskandi og forðar fyri víðari menning.

Haldast eigur tí fast við gjørdar býráðssamtyktir um Musikkskúlan í Sortudíki og ta frálíka prosjektið, sum fyriliggur, og fara í gongd við at byggja Musikkskúlan í Sortudíki sum skjótast.